

ΚΛΕΙΩ

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 43.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΤΙΑ

ΕΤΟΣ Β'.

Συνδομή, δεχομένη ἀπό 1. Ιανουαρίου καὶ 1. Ιουλίου ικάστου έτους, ίδιαμνος μόνον
καὶ προπληρωτία: Πανταζού φράγκ. χρ. 10 ή μάρκ. 8.

τῇ 1/18. Οκτωβρίου 1886.

ΠΩΣ ΑΠΟΘΗΣΚΟΥΣΙΝ ΟΙ ΠΑΠΑΙ.

Οι πλεῖστοι τῶν Παπῶν, οἱ κατὰ τὸ διάστημα τῶν αἰώνων καταλαβόντες τὴν ἔδραν τοῦ ἄγιου Πέτρου, εἶχον πρὸ τοῦ θανάτου φόβον. Δειλίᾳ καὶ τρόμος ἐπλήρου καὶ ἐδέσμευε τὰς αἰσθήσεις των, δσάκις σύνησθαντο διτροσῆγγιζεν δ ἄγγελος τοῦ θανάτου καὶ ὅτι δὲν ἀπεῖχε πλέον πολὺ μακρὰν ἡ στιγμὴ ἐκείνη, καθ' ἣν ἐπέπρωτο νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν λαμπρότητα τοῦ κόσμου τούτου καὶ ν' ἀποδημήσωσι πρὸς τὴν ἄγνωστον ἐκείνην χώραν, ἀφ' ἣς οὐδεὶς θυντὸς παροδίτης ἐπέστρεψε μέχρι τοῦδε. Τὸ θέαμα Παπῶν ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου εμρισκομένων διεγείρει ἐν τῷ παρατηρητῇ σκέψεις περὶ τῆς μηδαμινότητος καὶ εὐτελείας τοῦ ἐπιγείου μεγαλείου. Ἀλλὰ τίνα ἐξήγησιν πρέπει ἄρα γε νὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἐπιθανάτιον τοῦτον φόβον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Χριστοῦ; Μήπως αἰτία τούτου ἦν, ὅτι μετ' ὀλίγον ἔμελλον νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου κριτοῦ, ἢ ὅτι ὠφείλον ἐκόντες ἀκοντες ν' ἀποχωρισθῶσιν ἐξαεὶ τοῦ προσφιλοῦς ποιμνίου των, χάριν τοῦ ὄποιου εἰργάζοντο καὶ ἐμόχθουν ἐπὶ τῆς κοιλάδος ταύτης τοῦ κλαυθμῶνος; Οὕτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο συνέβαινε,

ΠΡΟΚΟΜΜΕΝΟ ΚΟΡΙΤΣΙ. Έλαιογραφία Άδολφου Echtler.

διότι αἱ λεπτολογίαι εὑαισθήτου συνειδήσεως σπανίως συγκατατίθενται. Μεταξὺ τῶν ἀλλων ίδιοτήτων τῶν ιεραρχῶν τῆς Ρώμης, μόνον δὲ κτάκτως ἐκλεκτοὺς διαδόχους τοῦ ἄγιου Πέτρου - ἐβασάνιζεν ἡ ἀβεβαιότης περὶ τῆς μελλούσης τοῦ σκόφους τῆς Εκκλησίας τύχης.

Οι πλεῖστοι τῶν ἡγεμόνων τῆς Εκκλησίας, δι' ὅν τῆς Ρώμης ἐπλούτισε καὶ ἐδόξασε τὴν ἀνθρωπότητα, ἐνεφοροῦντο ὑπὸ λίαν ἐγωστικῶν ἀρχῶν, δι' δλων αὐτῶν τῶν πράξεων ἐφαίνοντο διατρανοῦντες τὸ „μεθ' ἡμᾶς πᾶσα γαῖα μιχθήτω πυρὶ“ καὶ δὲν ἐλάμβανον ὑπὸ δψιν το μέλλον οὔτε κατὰ τὸν βίον των οὔτε κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου. Ἡ αἰτία τοῦ ἐπιθανατίου φόβου των πρέπει κυρίως ν' ἀναζητηθῇ εἰς τὰς ίδιαιτέρας περιστάσεις, αἴτινες ἐν τακτικῇ ἐπαναλήψει συνέπιπτον ἀκριβῶς μὲ τὴν γενερικὴν αὐτῶν ἀγωνίαν. Οἱ ισχυρότατοι καὶ ἐνδοξότατοι αὐτῶν ἀπεβίωσαν ἐλεεινοὶ καὶ ἐγκαταλειμμένοι μετὰ τῶν ἀμαυρουμένων ὄφθαλμῶν τῶν εἶχεν ἀμαρρωθῆ καὶ ν' λάμψις των, οὐδεὶς δὲ ἀνθρωπος, οὔτε εύνοούμενος οὔτε θεράπωτας ἀλλοτε πανισχύρου Πάπα, ἐφρόντιζε περὶ τοῦ ἀποδημούσκοντος ιεράρχου, εἰς ὃν οὔτε